

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "מלכים א" – פרק ה

א וּשְׁלֹמֹה הָיָה מוֹשֵׁל בְּכָל־הַמְּמַלְכוֹת מִן־הַנְּהַר אֲרָץ פְּלִשְׁתִּים
וְעַד גְּבוּל מִצְרַיִם מִגְּשִׁים מִנְחָה וְעַבְדִּים אֶת־שְׁלֹמֹה כָּל־יְמֵי
חַיָּו: ב וַיְהִי לָחֶם־שְׁלֹמֹה לְיוֹם אֶחָד שְׁלֹשִׁים כּוֹסֹת וְשִׁשִּׁים
כּוֹסֵי קֶמַח: ג עֲשָׂרָה בָקָר בְּרֵאִים וְעֶשְׂרִים בָּקָר רְעִי וּמֵאָה צֹאן
לְבַד מֵאֵיל וְצִבִי וַיַּחְמוֹר וּבְרֵבְרִים אַבּוּסִים: ד כִּי־הוּא רָדָה ו
בְּכָל־עֶבֶר הַנְּהַר מִתְּפֹסֶח וְעַד־עֵזָה בְּכָל־מַלְכֵי עֶבֶר הַנְּהַר
וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל־עֵבְרָיו מִסְבִּיב: ה וַיָּשָׁב יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
לְבִטָּח אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע כָּל
יְמֵי שְׁלֹמֹה: ו וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה אַרְבָּעִים אֶלֶף אֲרוֹת סוּסִים
לְמַרְכָּבוֹ וּשְׁנַיִם־עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים: ז וְכָל־כָּלוֹ הַנְּצַבִּים הָאֵלֶּה
אֶת־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְאֵת כָּל־הַקָּרֵב אֶל־שִׁלְחַן הַמֶּלֶךְ־שְׁלֹמֹה
אִישׁ חֲדָשׁוֹ לֹא יַעֲדְרוּ דָבָר: ח וְהַשְּׁעָרִים וְהַתְּבֵן לְסוּסִים

וּלְרַכֵּשׁ יָבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁם אִישׁ כְּמִשְׁפָּטוֹ:
ט וַיִּתֵּן אֱלֹהִים חֲכָמָה לְשִׁלְמָה וּתְבוּנָה הַרְבֵּה מְאֹד וּרְחֹב לֵב
כַּחֲוֹל אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם: י וַתֵּרֶב חֲכָמַת שְׁלֹמָה מִחֲכָמַת
כָּל־בְּנֵי־קָדָם וּמִכָּל חֲכָמַת מִצְרָיִם: יא וַיִּיחַכֶּם מִכָּל־הָאָדָם
מֵאִיתָן הָאֲזָרְחֵי וְהַיְמָן וְכֹלְכָל וְדַרְדַּע בְּנֵי מַחֲוֹל וַיְהִי־שֵׁמוֹ
בְּכָל־הַגּוֹיִם סְבִיב: יב וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אַלְפִּים מִשָּׁל וַיְהִי שִׁירוֹ
חֲמִשָּׁה וְאַלְף: יג וַיְדַבֵּר עַל־הָעֵצִים מִן־הָאָרֶז אֲשֶׁר בַּלְבָּנוֹן וְעַד
הָאֲזוֹב אֲשֶׁר יֵצֵא בְּקִיר וַיְדַבֵּר עַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־הָעוֹף
וְעַל־הַרְמֵשׁ וְעַל־הַדְּגָיִם: יד וַיָּבֹאוּ מִכָּל־הָעַמִּים לִשְׁמֹעַ אֶת
חֲכָמַת שְׁלֹמָה מֵאֵת כָּל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־חֲכָמַתוֹ:
טו וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ־צוּר אֶת־עֲבָדָיו אֶל־שְׁלֹמָה כִּי שָׁמַע כִּי
אָתוּ מִשְׁחוֹ לְמֶלֶךְ תַּחַת אָבִיהוּ כִּי אָהֵב הָיָה חִירָם לְדָוִד
כָּל־הַיָּמִים: טז וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמָה אֶל־חִירָם לֵאמֹר: יז אַתָּה יָדַעְתָּ
אֶת־דָּוִד אָבִי כִּי לֹא יָכַל לְבָנוֹת בַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי
הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר סָבְבוּ עָד תִּת־יְהוָה אֹתָם תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֹו
רַגְלָי: יח וְעַתָּה הִנֵּיחָ יְהוָה אֱלֹהֵי לִי מִסְבִּיב אֵין שָׁטָן וְאֵין פָּגַע
רָע: יט וְהִנְנִי אֹמֵר לְבָנוֹת בַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי כְּאֲשֶׁר ׀ דִּבַּר
יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי לֵאמֹר בְּנֶךָ אֲשֶׁר אֶתָּן תַּחְתֶּיךָ עַל־כִּסְאוֹךָ

הוא יבנה הבית לשמי: כ ועתה צוה ויכרתו לי ארזים
מן־הלבנון ועבדי יהיו עם־עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל
אשר תאמר כי ו אתה ידעת כי אין בנו איש ידע
לכרת־עצים כצדנים: כא ויהי כשמע חירם את־דברי שלמה
וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם
על־העם הרב הזה: כב וישלח חירם אל־שלמה לאמר שמעתי
את אשר־שלחת אלי אני אעשה את־כל־חפצך בעצי ארזים
ובעצי ברושים: כג עבדי ירדו מן־הלבנון ימה ואני אשימם
דברות בים עד־המקום אשר־תשלח אלי ונפצתים שם ואתה
תשא ואתה תעשה את־חפצי לתת לחם ביתי: כד ויהי חירום
נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל־חפצו: כה ושלמה
נתן לחירם עשרים אלה כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר
שמן כתית כה־יתן שלמה לחירם שנה בשנה: כו ויהוה נתן
חכמה לשלמה כאשר דבר־לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה
ויכרתו ברית שניהם: כז ויעל המלך שלמה מס מכל־ישראל
ויהי המס שלשים אלה איש: כח וישלחם לבנונה עשרת
אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו
ואדנירם על־המס: כט ויהי לשלמה שבעים אלה נשא סבל

וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף חֲצַב בְּהָר: ל לְבַד מִשָּׂרֵי הַנְּצָבִים לְשִׁלְמָה אֲשֶׁר
עַל־הַמְּלָאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָרָדִים בָּעַם
הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה: לא וַיֵּצֵאוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעוּ אַבְנֵים גְּדֹלוֹת אַבְנֵים
יְקָרוֹת לְיִסֹּד הַבַּיִת אַבְנֵי גְזִית: לב וַיִּפְסְלוּ בְנֵי שְׁלְמָה וּבְנֵי
חִירוֹם וְהַגְּבָלִים וַיְכִינוּ הָעֹצִים וְהָאַבְנֵים לְבָנוֹת הַבַּיִת:

ספר "מלכים א" – פרק ו

א וַיְהִי בְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית בְּחֹדֶשׁ זוֹ הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
לְמֶלֶךְ שְׁלְמָה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיְבַן הַבַּיִת לַיהוָה: ב וְהַבַּיִת אֲשֶׁר
בָּנָה הַמֶּלֶךְ שְׁלְמָה לַיהוָה שְׁשִׁים־אַמָּה אָרְכוֹ וְעֶשְׂרִים רְחָבוֹ
וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ: ג וְהָאוֹלָם עַל־פְּנֵי הַיְכָל הַבַּיִת עֶשְׂרִים
אַמָּה אָרְכוֹ עַל־פְּנֵי רְחֹב הַבַּיִת עֶשֶׂר בְּאַמָּה רְחָבוֹ עַל־פְּנֵי
הַבַּיִת: ד וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חֲלוֹנֵי שְׁקָפִים אֲטִמִּים: ה וַיְבַן עַל־קִיר
הַבַּיִת יָצוּעַ יָצִיעַ סָבִיב אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב לְהִיכָל וּלְדָבִיר
וַיַּעַשׂ צִלְעוֹת סָבִיב: ו הַיָּצוּעַ הַיָּצִיעַ הַתַּחְתָּנָה חָמֵשׁ בְּאַמָּה רְחֹבָהּ
וְהַתִּכְנָה שֵׁשׁ בְּאַמָּה רְחֹבָהּ וְהַשְּׁלִישִׁית שִׁבְעַת בְּאַמָּה רְחֹבָהּ כִּי
מִגָּרְעוֹת נָתַן לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה לְבִלְתִּי אַחֲזוּ בְּקִירוֹת הַבַּיִת:

וְהַבַּיִת בְּהַבְנָתוֹ אָבֵן שְׁלֵמָה מִסֵּעַ נִבְנָה וּמִקְבוֹת וְהַגְּרוֹן
כָּל־כְּלִי בְרוֹזֵל לֹא־נִשְׁמַע בַּבַּיִת בְּהַבְנָתוֹ: ה פֶּתַח הַצֵּלַע
הַתִּיכְנָה אֶל־כֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית וּבְלוּלִים יַעֲלוּ עַל־הַתִּיכְנָה
וּמִן־הַתִּיכְנָה אֶל־הַשְּׁלֵשִׁים: ט וַיִּבֶן אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלְהוּ וַיִּסְפְּן
אֶת־הַבַּיִת גְּבִים וּשְׁדָרֹת בְּאַרְזִים: י וַיִּבֶן אֶת־הַיְצוּעַ הַיְצִיעַ
עַל־כָּל־הַבַּיִת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמָתוֹ וַיֶּאֱחֹז אֶת־הַבַּיִת בַּעֲצֵי
אַרְזִים: יא וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־שְׁלֵמָה לֵאמֹר: יב הַבַּיִת הַזֶּה
אֲשֶׁר־אַתָּה בִּנְה אִם־תֵּלֶךְ בַּחֲקָתִי וְאֶת־מִשְׁפָּטִי תַעֲשֶׂה וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לִלְכֹת בָּהֶם וְהִקְמַתִּי אֶת־דְּבָרֵי אֶתְךָ אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי אֶל־דָּוִד אָבִיךָ: יג וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
אֶעְזֹב אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: יד וַיִּבֶן שְׁלֵמָה אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלְהוּ:
טו וַיִּבֶן אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת מִבֵּיתָהּ בְּצִלְעוֹת אַרְזִים מִקְרָקַע הַבַּיִת
עַד־קִירוֹת הַסֶּפֶן צָפָה עַץ מִבַּיִת וַיִּצַף אֶת־קְרָקַע הַבַּיִת
בְּצִלְעוֹת בְּרוֹשִׁים: טז וַיִּבֶן אֶת־עֲשָׂרִים אַמָּה מִיְדוֹתַי מִיְרְכָתַי
הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת אַרְזִים מִן־הַקְרָקַע עַד־הַקִּירוֹת וַיִּבֶן לוֹ מִבַּיִת
לְדָבִיר לְקֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים: יז וְאַרְבָּעִים בָּאֵמָה הָיָה הַבַּיִת הוּא
הַהִיכָל לְפָנָי: יח וְאָרוֹ אֶל־הַבַּיִת פְּנִימָה מִקְלַעַת פְּקָעִים וּפְטוּרֵי
צָצִים הַכֹּל אָרוֹ אֵין אָבֵן נִרְאָה: יט וּדְבִיר בְּתוֹךְ־הַבַּיִת מִפְּנִימָה

הַכִּין לְתֵתָן שֵׁם אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה: כ וּלְפָנַי הִדְבִיר עֲשָׂרִים
אַמָּה אַרְךָ וְעֲשָׂרִים אַמָּה רָחֵב וְעֲשָׂרִים אַמָּה קוֹמָתוֹ וַיִּצְפְּהוּ
זֶהָב סָגוּר וַיִּצַף מִזְבַּח אֲרָז: כא וַיִּצַף שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת מִפְּנִימָה
זֶהָב סָגוּר וַיַּעֲבֵר בְּרִתִּיקוֹת בְּרִתִּיקוֹת זֶהָב לְפָנַי הִדְבִיר וַיִּצְפְּהוּ
זֶהָב: כב וְאֶת־כָּל־הַבַּיִת צָפָה זֶהָב עַד־תָּם כָּל־הַבַּיִת
וְכָל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־לְהַדְבִיר צָפָה זֶהָב: כג וַיַּעַשׂ בַּדְּבִיר שְׁנֵי
כְּרוּבִים עֲצֵי־שֹׁמֶן עֲשָׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ: כד וְחֲמִשׁ אַמּוֹת כְּנָף
הַכְּרוּב הָאֶחָת וְחֲמִשׁ אַמּוֹת כְּנָף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִית עֲשָׂר אַמּוֹת
מִקְצוֹת כְּנָפָיו וְעַד־קְצוֹת כְּנָפָיו: כה וְעֲשָׂר בְּאַמָּה הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי
מִדָּה אֶחָת וְקָצֵב אֶחָד לְשְׁנֵי הַכְּרוּבִים: כו קוֹמַת הַכְּרוּב הָאֶחָד
עֲשָׂר בְּאַמָּה וְכֵן הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי: כז וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּרוּבִים בְּתוֹךְ
הַבַּיִת הַפְּנִימִי וַיִּפָּרְשׁוּ אֶת־כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים וַתִּגַּע כְּנָף־הָאֶחָד
בְּקִיר וְכְנָף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי נִגְעַת בְּקִיר הַשֵּׁנִי וְכַנְפֵיהֶם אֶל־תוֹךְ
הַבַּיִת נִגְעַת כְּנָף אֶל־כְּנָף: כח וַיִּצַף אֶת־הַכְּרוּבִים זֶהָב: כט וְאֵת
כָּל־קִירוֹת הַבַּיִת מִסָּבִיב קָלַע פְּתוּחֵי מִקְלָעוֹת כְּרוּבִים וְתַמְרֹת
וּפְטוּרֵי צְצִים מִלְּפָנִים וְלַחֲצוֹן: ל וְאֶת־קַרְקַע הַבַּיִת צָפָה זֶהָב
לְפָנִימָה וְלַחֲצוֹן: לא וְאֵת פֶּתַח הַדְּבִיר עָשָׂה דִלְתוֹת עֲצֵי־שֹׁמֶן
הָאֵיל מְזוּזוֹת חֲמִשִּׁית: לב וְשֵׁתֵי דִלְתוֹת עֲצֵי־שֹׁמֶן וְקָלַע עֲלֵיהֶם

מְקַלְעוֹת כְּרוּבִים וְתַמְרוֹת וּפְטוּרֵי צְצִים וְצַפָּה זֶהָב וְיָרֵד
עַל־הַכְּרוּבִים וְעַל־הַתַּמְרוֹת אֶת־הַזֶּהָב: לג וְכֵן עָשָׂה לְפֶתַח
הַהֵיכָל מְזוּזוֹת עֲצֵי־שֶׁמֶן מֵאֵת רְבַעִית: לד וְשֵׁתֵי דַלְתוֹת עֲצֵי
בְרוֹשִׁים שְׁנֵי צְלָעִים הַדְּלֵת הָאֶחָת גְּלִילִים וְשְׁנֵי קְלָעִים הַדְּלֵת
הַשְּׁנִית גְּלִילִים: לה וְקַלַּע כְּרוּבִים וְתַמְרוֹת וּפְטוּרֵי צְצִים וְצַפָּה
זֶהָב מִיָּשָׁר עַל־הַמַּחֲקָה: לו וַיִּבֶן אֶת־הַחֲצַר הַפְּנִימִית שֶׁל־שָׁה
טוּרֵי גְזִית וְטוּר כְּרֶתֶת אֲרָזִים: לז בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית יִסֵּד בֵּית
יְהוָה בְּיָרַח זוֹ: לח וּבַשָּׁנָה הָאֶחָת עָשְׂרָה בְּיָרַח בּוֹל הוּא הַחֲדָשׁ
הַשְּׁמִינִי כָּל־הַבַּיִת לְכָל־דְּבָרָיו וּלְכָל־מִשְׁפָּטוֹ מִשְׁפָּטָיו וַיִּבְנֶהוּ
שִׁבְעַ שָׁנִים:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)